

anklagemyndighedens objektivitetsprincip og er en af de vigtigste retssikkerhedsgarantier i strafferetsplejen. Det ville være i strid med dette objektivitetsprincip, hvis anklagemyndigheden rejste tiltale i sager, hvor der var en sådan tvivl om beviserne, at der ikke var en rimelig udsigt til domfældelse. Tiltale i sager, hvor der er en sådan tvivl om beviserne, at der ikke er udsigt til domfældelse, vil desuden indebære en yderligere belastning for forurettede, der vil skulle afgive forklaring i retten, og som formentlig efterfølgende vil opleve en frifindelse som en stempning af hendes forklaring som utroværdig.

Beslutningsforslaget lægger op til, at der skal være større gennemsigtighed i sagsbehandlingen i voldtægtssager, og at der etableres en indberetningsordning for sager, hvor der ikke rejses tiltale. Der skal naturligvis være klarhed over, hvorfor der i givet fald ikke rejses tiltale, når en kvinde har anmeldt en voldtægt. Efter de almindelige regler og forvaltningsloven skal anklagemyndigheden da også begrunde en afgørelse om ikke at rejse tiltale, en såkaldt påtaleopgivelse, og den forurettede kan klage over en sådan afgørelse til statsadvokaten.

Rigsadvokaten har udarbejdet en vejledning til anklagemyndigheden om begrundelsen i sager, der afsluttes med en påtaleopgivelse. Det fremgår bl.a. heraf, at det skal sikres, at parterne får alle relevante oplysninger, så de på et fyldestgørende grundlag kan tage stilling til, om afgørelsen skal påklages. Det fremgår endvidere, at påtaleopgivelsen skal formuleres på en sådan måde, at den forurettede ikke opfatter den som stødende. Det følger desuden af Rigsadvokatens retningslinjer, at anklagemyndigheden i sager, hvor der ikke rejses tiltale, og som må antages at have medført en særlig belastning for den forurettede, skal overveje at tilbyde den pågældende en samtale om sagen, hvor der kan gives en mere fyldestgørende redegørelse for politiets og anklagemyndighedens overvejelser. Anklagemyndigheden har således allerede fokus på begrundelsen for påtaleopgivelser i voldtægtssager, og efter regeringens opfattelse er der ikke behov for f.eks. en særlig indberetningsordning for begrundelserne i disse sager.

Med hensyn til det, der er anført i beslutningsforslaget om øget specialisering af retsvæsenet, vil jeg fremhæve, at politireformen netop har givet mulighed for øget faglig specialisering hos både politiet og anklagemyndigheden. Som eksempel kan nævnes etableringen af advokaturer i politikredsenes anklagemyndighed, hvor

voldtægtssager f.eks. behandles i politikredsenes advokaturer for personfarlig kriminalitet. Der foregår endvidere allerede en meget omfattende undervisning af politifolk i at modtage anmeldelser om voldtægt og efterforske sådanne sager. Også på dette område har politireformen forbedret mulighederne for specialisering hos politiet.

I beslutningsforslaget foreslås det bl.a., at der tilføres yderligere ressourcer til modtagelsescentre for voldtægtsofre. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at ministeren for sundhed og forebyggelse vil drøfte den fremtidige finansiering af centrene for voldtægtsofre med satspuljepartierne i forbindelse med de kommende satspuljeforhandlinger, når den nuværende satspuljeaftale for perioden 2006-2008 udløber. Det stigende antal henvendelser til centrene kan naturligt indgå i disse drøftelser.

Regeringen finder endvidere, at beredskabet i sundhedsvæsenet bedst og mest fleksibelt kan tilrettelægges af regionerne under hensyn til de lokale forhold, og at det derfor ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav med hensyn til antallet af modtagelsescentre for voldtægtsofre.

Som det fremgår, er der både hos politiet og anklagemyndigheden stor fokus på behandling af voldtægtssager, og der er i den forbindelse udarbejdet forskellige retningslinjer på dette område. Hertil kommer, at to centre for voldtægtsofre bl.a. udarbejder standardiseret materiale og procedurer for modtagelse, undersøgelse og behandling af voldtægtsofre samt undervisning af sundhedsfagligt personale. Efter regeringens opfattelse er der derfor ikke behov for en såkaldt national drejebog for behandling af voldtægtssager.

Sammenfattende er regeringen helt enig i beslutningsforslagets intentioner om, at kvinder skal beskyttes bedst muligt mod seksuelle overgreb, men af de grunde, som jeg har nævnt, kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 19:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 19:10

Karen Hækkerup (S):

Jeg er utrolig enig i mange af de ting, som ministeren siger, men der er en enkelt ting, som fik mig til at bede om ordet, og det er ministerens kommentar om, at en eventuel yderligere bevilning til voldtægtsofre skal finansieres over satspuljen.